

ligt blot på basis af de tidligere resolutioner, eller var resolution 1441 en afgørende betingelse for, at der kunne etableres en krig mod Irak?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er et hypotetisk spørgsmål, der ikke er nogen mulighed for at svare på.

Regeringens argumentation er meget klar.

Der lå tilbage i 1991 en resolution, som var en slags våbenhvileresolution, som Saddam Hussein skulle overholde. Det er klart, at hvis han ikke overholdt de betingelser, var betingelserne for – om jeg så må sige – våbenhvilen jo brudt. Det er det, der bliver konstateret i 1441.

Nu ligger 1441 der, og derfor er det en helt hypotetisk situation at prøve at spekulere på, hvad der ville være sket, hvis den ikke havde været der. Det skal jeg i hvert fald ikke begive mig ud i.

Lad mig så bare sige, at jeg selvfølgelig er dybt taknemlig for den menneskekærlige indstilling, som spørgerne lægger for dagen, men jeg afstår ganske fra tilbuddet. Nu kører vi igenem.

Jeg er bare nødt til at sige for en sikkerheds skyld allerede nu, at der vil være spørgsmål, der er så selvfølgelig, og som jeg har svaret på et hundrede og sytten gange her i Folketinget, og derfor finder jeg altså ikke anledning til at gentage, hvad jeg allerede har sagt. Jeg synes, det er spild af både spørgernes og min og Folketingets tid.

Jeg skal give ordentlige svar på det, der bliver spurgt om, men hvis der bliver spurgt om det samme og det samme og det samme igen, så synes jeg, det er mest respektfuldt, at man går videre til det næste.

Søren Søndergaard (EL):

I rysten og bæven for at statsministeren ikke finder mit næste spørgsmål værdigt til at besvare, vil jeg alligevel prøve at stille det.

Jeg synes jo, det er underligt, at det, som hele verden diskuterede et langt efterår, nemlig om der var behov for en resolution 1441, omtaler statsministeren nu som hypotetisk. Det var da absolut ikke hypotetisk.

Sagen var jo, at der var en kæmpemæssig diskussion om, om den var nødvendig. Det må da være muligt for statsministeren på baggrund af de vurderinger, der har været, og de diskussioner, man har haft med Folkeretskontoret og andre, at sige, om man mener, at 1441 var nødvendig for at kunne deltage i en krig.

Grunden til, at det spørgsmål er interessant, er jo, at det afklarer, om statsministeren i virkeligheden bare fifler lidt med vægten, når statsministeren for et øjeblik siden sagde, at 1441 skam ikke var nødvendig, og så 2 minutter senere sagde, at den var nødvendig. Det er derfor, vi må bede statsministeren om at klargøre: Var 1441 nødvendig, eller var den ikke?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er da i høj grad et hypotetisk spørgsmål, for 1441 blev jo vedtaget og blev vedtaget enstemmigt. Det er da hypotetisk i dag, hvor krigen er overstået, og hvor Saddam Hussein er væk og et flertal i den irakiske befolkning var glade for invasionen. Et flertal i den irakiske befolkning synes, at situationen nu er bedre end før krigen, og 71 pct. af irakerne er overbeviste om, at om et år er situationen endnu bedre.

Så i det lys er det, hr. Søren Søndergaard bruger sin tid på, da fuldstændig hypotetisk. Det andet her er virkeligheden. Det er den virkelighed, der betyder noget for almindelige irakere i det daglige.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2921

11) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor den danske regering ikke tog initiativer til at sikre, at Danmark ikke eksporterede varer til Irak, som på nogen måde kunne bruges i produktionen af kemiske eller biologiske våben i tiden efter gasangrebet på den kurdiske by Halabja i april 1988?«

Ole Sohn (SF):

Vi ved jo, at spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben, kemiske våben, biologiske våben har spillet en meget stor rolle ikke bare i dagens debat, men i optakten til krigen. Vi ved også, at f.eks. den amerikanske virksomhed, som Donald Rumsfeld tidligere var direktør for, har leveret en lang række våben til Irak, til Saddam Hussein, så han kunne opruste i kampen mod Iran. Vi ved også, at danske virksomheder, bl.a. F.L. Smidth, har leveret udstyr til Irak, så de var i stand til at producere kemiske og biologiske våben.

Så spørgsmålet til statsministeren er, om ministeren vil redegøre for, hvorfor den danske re-